

Naapurit ne kummasteli,
ihmetellen seurasivat
miespoloista yksinäistä,
asukasta pienen torpan.
Elää hiljaista eloa,
koira vain on kumppanina.
Autoa, ei telkkaria,
iltojensa viihdykettä.
Ajokkina polkupyörä,
soudettava venho toinen.
Elämänsä varmaan kolkko
erakkona ollessansa.

Toista mieltä mies mökissä.
Tyytyväisnä tallusteli
kotoisissa maisemissa.
Mitä tarvis, Luoja antoi,
siitä nousi kiitosmieli.

Työnsi venhosen vesille,
Halli-koira kumppaniksi
kalanpyyntikiertueelle.
Paistoi päivä, laine loiski,
lintu puussa sirkutteli.
Kesän kauneus, mielen rauha:
tämän kaiken hän omisti.
Taisi olla köyhä ressu
naapureitaan rikkahampi.